

अष्टेषित (अष्ट + षित) adj. von Rossen fortgerissen RV. 8,46,28.
 1. **अष्ट्य** (von अष्ट) 1) adj. gaṇa अपूपादि zu P. 5,1,4. a) dem Rosse angehörig, von ihm herrührend: वारः RV. 1,32,12. उपब्धिः 74,7. शिरः 119,9. 7,18,19. ÇAT. Br. 14, 5, 5, 17 = Bṛh. Âr. Up. 2,5,17. — b) aus oder in Rossen bestehend: मयानि RV. 7,67,9. ऊर्वम् 4,28,5. वसौ 8,13,22. 25,23. — 2) n. Rossschaar, Besitz von Rossen RV. 4,41,10. 8,46,22. 9,72,9. pl. 6,60,14. 8,27,6. 62,15. — Vgl. स्वष्ट्य.
 2. **अष्ट्य** (wie eben) m. N. pr. patron. des Vaça, so v. a. Sohn Açva's RV. 4,112,10. 8,46,21. In RV. 8,24,14: नूनं अुधि स्तुवतो अष्ट्यस्य, wo nach ANUKA. ein Abkömmling Vjaçva's Verfasser ist, wäre es so v. a. einem Açva-Namen angehört.
अष् अष्टति oder अष्टते gehen; leuchten; nehmen DHĀTUP. 21,21,v.1. für 3. अम्.
अष्टतीणा (von 3. अ + षष् - अन्) adj. nicht unter 6 Augen verhandelt, unter 4 Augen besprochen, geheim P. 5,4,7. AK. 2,8,1,22. H. 741. मन्त्रः P. 5,4,7, Sch.
अष्टतर RV. 1,173,8: ता कर्मापतरास्मै प्र च्यात्वानि देव्यतो भरते: SĀJ.: अष्टतर = व्यापतर zugänglicher, annehmbarer. Compar. von einem nicht erhaltenen pos., der wohl zu 1. अम् zu ziehen ist.
अष्टा oder **अष्टाद** (3. अ + साठ) 1) adj. a) unüberwindlich: युत्सु RV. 1,91,21. अष्टाद्वय सद्धमानाय 2,21,2 (vgl. TAITT. Br. 3,1,2,2). वृषभः 3,15,4. 6,18,1. सहः 1,35,8. श्वसा 6,19,2. 7,20,3. 46,1. 8,32,27. VS. 13,26. — b) unter dem Sternbilde Aśhādhā geboren P. 4,3,34. f. **अष्टा** VĀRTT. 2. — 2) m. a) der Monat Aśhādhā (s. अष्टाठ) AK. 1,1,2,16, Sch. TRIK. 3,3,117. — b) ein Stab aus Palāça-Holz, den ein Schüler bei besondern Gelübden trägt (s. अष्टाठ), AK. 2,7,45, Sch. TRIK. — c) N. pr. eines Lehrers ÇAT. Br. 1,1,1,7. Vgl. अष्टाठि. — d) das Malaja-Gebirge TRIK. — 3) f. a) **अष्टा** N. einer इष्टका ÇĀNT. 3,19. ÇAT. Br. 6,3,1,1. 5,1,1 und sonst. — b) **अष्टा** N. eines Sternbildes P. 4,3,34. पूर्वा und उत्तरा AV. 19,7,4. pl. das 18te und 19te Mondhaus TAITT. Br. 3,1,2,4. 5. das 20ste und 21ste VP. 226, N. 21. Ind. St. 1,99.
अष्टाठ (von अष्टा) m. der Monat Aśhādhā ÇABDAM. im ÇKDR.
अष्टाशिक s. षोडशिन.
अष्टक (von अष्टन्) 1) adj. f. आ. a) achtheilig, achtfach: अष्टका वा उखा निधिः ÇAT. Br. 6,2,2,25. RV. Prāt. 16,46,50. क्रोधतो ऽपि गणो ऽष्टकः M. 7,48. चवरो ऽष्टका (sc. पादाः vier achtsilbige Verse) जागतश्च मरुबृक्षी SĀJ. in der Einl. zu RV. 1,103. अष्टकवर्ग Verz. d. B. H. No. 857. 858. 878. f. **अष्टिका** P. 7,3,45. VĀRTT. 10. Sch. — b) der die acht grammatischen Bücher Pāṇini's studirt oder dieselben kennt P. 4,2,65, Sch. Vgl. u. 4. — 2) m. a) ein Achtel, z. B. in der äusserlichen Einteilung des RV. — b) N. pr. ein Sohn Viçvāmītra's AIT. Br. 7,17. Âçv. Ça. 12,14. MBh. 1,3539. 3569. 3,8465. 13301. 12,6200. HARIV. 1462. 1473. 1775. fg. LIA. I, Anh. XIX, N. nach RV. ANUKA. Verfasser von 10,104. ein Bein. Çiçu's, weil dieser sieben Mütter und einen Vater (Skanda) hatte, MBh. 3,14398. Er führt auch den Beinamen नवक. अष्टकाम् das Geschlecht der Aṣṭaka Verz. d. B. H. 57,11. — 3) f. a) **अष्टका** Uṇ. 3,146. der achte Tag nach dem Vollmonde AV. 15,16,2. ÇAT. Br. 6,2,

2,23. fg. 4,2,10. KĀTJ. Ça. 13,1,2. KAUC. 138. अमावास्याचतुर्दशयोः पौर्णमास्यष्टकामु च M. 4,113. अष्टकापौर्णमास्यौ 114. अष्टकायाम् JĀGĒ. 1,143. So heissen insbesondere diese Tage in den Monaten des Hemanta und Çiçira, an welchen ein Manenopfer gebracht wird; auch dieses Opfer selbst. हेमन्तशिशिरोऽथतुर्णामपरपक्षाणामष्टमीषष्टकाः ÂÇV. GĀJ. 2,4. M. 4,119. 150. JĀGĒ. 1,217. NĀR. zu ÇĀNKH. GĀJ. iq Z. d. d. m. G. 7,527, N. 2. अष्टकाकामः KAUC. 138. अष्टकाकर्मन् Verz. d. B. H. No. 1071. अष्टका पितृदेवत्यमित्ययं प्रसृतो जनः R. 2,108,14. Vgl. P. 7,3,45. VĀRTT. 10 und अन्वष्टका. — b) **अष्टकी** s. u. अन्वष्टका. — 4) n. ὀκτάς, ein aus acht Theilen bestehendes Ganzes: अष्टकैः षड्भिः ÇVERTY. Up. 1,4. सप्तसप्तकवेत्ताकमष्टाष्टकविभूषितः R. 3,53,41. प्रतिप्रकृताप्तहेममाषाष्टको द्विजः KATHĀS. 6,51. मूर्त्यष्टक Vop. 5,34. अष्टकं पाणिनेः सूत्रम् P. 4,2,65, Sch. अष्टावध्यायाः परिमाणमस्य। अष्टकं पाणिनीयम् 5,1,58, Sch.
अष्टकर्ण (अष्टन् + कर्ण) 1) adj. dem zum Abzeichen eine Acht in's Ohr gebrannt ist (?) P. 6,3,115. — 2) m. achtohrig, ein Bein. Brahman's (der vier Gesichter hat) ÇABDAR. im ÇKDR.
अष्टकर्णी (wie eben) m. N. pr. RV. 10,62,7: सृक्षं मे ददतो अष्टकर्णीः अथैवे देवेष्वक्रत.
अष्टकाङ् (अष्टक + अङ्) n. ein achtheiliges Würfelbrett TRIK. 2,10,18.
अष्टकिक und **अष्टकिन्** adj. von अष्टका gaṇa त्रीक्षादि zu P. 5,2,116.
अष्टकैवम् (अष्टन् + कृ°) adv. achtmal AV. 11,2,9. KĀTJ. Ça. 9,4,17.
अष्टकोण (अ° + कोण) m. Achteck WILS.
अष्टक्य adj. von अष्टका gaṇa गवादि zu P. 5,1,2.
अष्टखण्ड (अ° + ख°) m. Titel einer Zusammenstellung verschiedener Abschnitte des RV. Verz. d. B. H. No. 44.
 1. **अष्टगुण** (अ° + गु°) n. die acht Eigenschaften: मेधा चाष्टगुणाश्रयाम् INDR. 4,9. — Vgl. u. 2. अष्टाङ्.
 2. **अष्टगुण** (wie eben) adj. achtfach M. 8,400. MBh. 3,5039. 8259.
अष्टतय (von अष्टन्) n. eine Verbindung von Achten: दिनाष्टतयदारभ्य DHĀRTAS. 89,1. — Vgl. अष्टातय.
अष्टल (von अष्टन्) n. nom. abstr. P. 7,2,84, Sch.
अष्टदंष्ट्र (von अ° + दंष्ट्रा) m. N. pr. ein Sohn Virūpa's, nach RV. ANUKA. Verfasser von 10,111. ein Dānava HARIV. 12938. — Vgl. अष्टदंष्ट्र.
अष्टदल (अ° + द°) Achteck Verz. d. B. H. No. 1195. Z. d. d. m. G. 6,93.
अष्टर्था (von अष्टन्) adv. achtfach, in acht Theile oder Theilen P. 5,3,42. 43. अष्टधा युक्तो वेदति वक्रिरुयः AV. 13,3,19. VS. 8,62. BṛAG. 7,4. RAGH. 16,3. ÇALPATI in Z. f. d. K. d. M. 4,324. AK. 1,1,1,81. H. 85. 202.
अष्टधाविक्रितं ÇAT. Br. 6,3,1,1,3.
अष्टन् ved., अष्टन् klass. Uṇ. 1,156. ÇĀNT. 2,5. Decl. P. 7,1,21. 2,84. Vop. 3,123. 124. am Ende eines adj. comp. SIDDH. K. 22, a. acht: अष्टे कृकभेः RV. 1,38,8. पुत्रासः 10,72,8. ÇAT. Br. 3,1,2,2,3. 4,5,2,2. M. 1,13. 64. 3,20. u. s. w. Hip. 2,9. 4,19. N. 5,34. Viçv. 3,18. R. 1,7,2. अष्टे कृलः (= अष्टकृत्वम्, s. d.) ÇAT. Br. 1,3,2,7,9. 9,3,2,8. 10,4,2,20. अष्टाभिः 6,3,1,3. KĀTJ. Ça. 17,7,2. ÇĀK. 1. अष्टानाम् M. 5,96. अष्टासु ÇAT. Br. 1,7,2,23. 9,3,2,8. 10,4,2,20. M. 3,50. अष्ट वीरासः RV. 10,27,15. अष्टा परः सृक्षो 8,2,41. AV. 5,15,8. 11,8,29. In Zusammensetzungen mit Zeh-